

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

FAKULTA ZDRAVOTNICKÝCH VĚD

Ústav porodní asistence

**NÁZOR VEŘEJNOSTI NA SEXUÁLNÍ MENŠINY V SOUČASNÉ
DOBĚ**

Bakalářská práce

Olomouc 2011

Vedoucí práce: Mgr. Barbora Foukalová

Vypracovala: Hana Daduová

Anotace bakalářské práce

Bakalářská práce

Název práce:

Názor veřejnosti na sexuální menšiny v současné době

Název práce v AJ:

Public opinion of sexual minorities currently

Datum zadání:

2011-02-01

Datum odevzdání:

2011-05-06

Vysoká škola, fakulta, ústav :

Univerzita Palackého v Olomouci

Fakulta zdravotnických věd

Ústav porodní asistence

Autor práce:

Hana Daduová

Vedoucí práce:

Mgr. Barbora Foukalová

Abstrakt v ČJ:

Tato bakalářská práce zkoumá problematiku přístupu veřejnosti k homosexualitě. Cílem práce je zmapovat postoj veřejnosti k soužití gayů a lesbiček, dále se zaměřit na názory na adopci dětí homosexuálními páry a zjistit jaké je vědomí veřejnosti o homosexualitě, jejich projevech. Bakalářská práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretickou část tvoří sběr informací a dat k dané problematice. Je zaměřena na vysvětlení základních pojmů. Dále jsou zde kapitoly o historii homosexuality, pohlavně přenosných chorobách, registrovaném partnerství a gay a lesbických organizacích. Praktická

část je věnována výzkumu pomocí anonymního dotazníkového šetření, kde bylo zjištěno například to, že 36% všech respondentů by rozhodně souhlasilo s adoptí dětí homosexuálními páry. Všechny zjištěné údaje a data jsou zpracovány v grafech a tabulkách a výsledky šetření jsou shrnuty v diskuzi a závěru.

Klíčová slova v ČJ: homosexualita, gay, lesba, registrované partnerství, LGBT

Abstrakt v AJ:

This bachelor thesis is concerned with issues of public attitude to homosexuality. The aim of this thesis is to chart public attitude to gays' and lesbians' cohabitation, then to focus on views on adoption by homosexual couples and to find out public knowledge of homosexuality and its expression. The bachelor thesis is divided to theoretical and practical part. The theoretical part consists of information and data to this issues. It is focused on explanation of basic terms. Next here are chapters about history of homosexuality, sexually transmitted diseases, registered partnership and gay and lesbian organisations. The practical part is concerned with the research based on anonymous questionnaires, in which I found out for example that 36% of all respondents would agree with adoption by homosexual couples. All observed data and information are processed in graphs and tables and results of research are concluded in the discussion and conclusion.

Klíčová slova v AJ: homosexuality, gay, lesbian, registered partnership, LGBT

Rozsah: 48 stran, 3 přílohy

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci vypracovala samostatně a použila jen literaturu a prameny uvedené v seznamu literatury. Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Fakulty zdravotnických věd Palackého univerzity a zpřístupněna ke studijním účelům.

V Olomouci dne

.....

Hana Daduová

.....

Poděkování

Chtěla bych poděkovat Mgr. Barboře Foukalové, za velkou ochotu a pomoc při zpracovávání mé bakalářské práce. Dále bych chtěla poděkovat Martině Daduové, za pomoc překladem do anglického jazyka. A děkuji celé své rodině za veškerou podporu, kterou mi věnovala.

Obsah

Úvod	7
Teoretická část	9
1 Základní pojmy	9
1.1 Homosexualita.....	9
1.2 Coming out	10
1.3 Homofobie.....	11
1.4 Heterosexualita.....	11
1.5 Transsexualita.....	11
2 Historie homosexuality	13
2.1 Dávná historie.....	13
2.2 Nedávná minulost.....	16
2.3 Současný přístup k homosexualitě.....	16
2.4 Jak homosexualita vzniká	17
3 Pohlavně přenosné choroby	19
4 Registrované partnerství.....	20
5 Organizace a symbolika	22
Praktická část	25
6 Cíle práce.....	25
7 Metodika práce.....	26
Diskuze	39
Závěr	42
Seznam použité literatury:.....	44
Seznam internetových zdrojů.....	45
Seznam tabulek a grafů.....	46
Seznam obrázků.....	47
Seznam příloh.....	48

Úvod

„ Po celá staletí jsou miliony lidí na celém světě okouzleni láskou. Ale co je to vlastně láska? Někdo definuje lásku jako vzájemnou sympatii, citovou blízkost. Pro některé autory citátů je to spíše nepřenositelná zkušenost, kterou si musí každý zažít sám. Láska je neuchopitelná, je bláznivá a pro každého znamená něco jiného, proto je tak krásná. „

(www.citaty.net [2011-04-16])

Homosexualita je poslední dobou stále častěji zmiňované téma. Avšak málokomu dochází, že homosexualita je tu již po tisíciletí, je stará jako lidstvo samo. Pouze názory na ni se během let velmi různí.

Nejlépe na tom byli homosexuálové v době Antického Řecka. Homosexualita zde byla považována za něco zcela přirozeného, dokonce nutného ke správnému lidskému vývoji

Poté však homosexuálové prodělávali své stinné období. Homosexuálně orientovaní lidé byli považováni za nemocné či nakažené a žili na okraji společnosti. Až v roce 1867 došlo k tzv. odtrestňování homosexuálního chování. Prvními průbojníky byl německý právník Carl Heinrich Ulrichs a německý lékař a sexuolog Magnus Hirschfeld. (Spancer, 1999, s. 25-26)

Od té doby si homosexualita značně polepšila. Už to není něco nepřijatelného, zkaženého a hříšného. Např. obyvatelé Nové Guinei žijí homosexuálně téměř celý rok. Pouze jednou do roka, je prováděn tzv. rituál za účelem oplodnění. (www.004.cz, 14. 4. 2011).

Jakkoliv se zdá, že homosexualita je součástí nové, moderní společnosti, stále se najdou tací, kteří tuto skupinu lidí i nadále považují za „hříšníky“, kteří si nezaslouží žít v naší společnosti.

Cílem mé bakalářské práce proto bylo zjistit, zda a jak se názor na homosexualitu jako takou změnil. Dále bylo cílem zjistit, jaký má současná společnost názor na adopci dětí homosexuálními páry

Teoretická část

1 Základní pojmy

1.1 Homosexualita

Homosexualitou rozumíme trvalou citovou a erotickou preferenci osob stejného pohlaví. Je to celoživotní stav, který se nemění. Je charakterizován sexuální přitažlivostí a vzrušivostí osob stejného pohlaví.

O *egosyntonní homosexualitě* mluvíme tehdy, jestliže se jedinec plně vyrovnal se svou situací a přijímá ji. Naopak *egodystonní homosexualita* je stav, kdy člověk vnitřně odmítá svou orientaci a nedokáže se s ní ztotožnit.

Pojem homosexuál je mnohdy nahrazován pojmy gay anebo lesba. Původ slova gay z anglického překladu znamená veselý, rozjařený, bezstarostný, pestrý. Lesba (slovo původem odvozené od ostrova Lesbos) označuje ženu, jež je citově i sexuálně přitahovaná a vázána na jinou ženu. (Borneman, 1990, s. 182)

V této problematice je také důležité rozlišit *homosexuální chování* a *homosexuální identifikaci*. Za homosexuální chování obvykle považujeme sexuální aktivitu mezi stejným pohlavím, a to mnohdy, i když za normálních okolností je daný jedinec heterosexuálně orientovaný. Jako příklad mohu uvést tzv.: zástupnou homosexualitu, která se objevuje příležitostně ve věznicích, kdy spolu vězení navazují sexuální vztah. Ovšem po propuštění na svobodu se opět vrací ke své biologicky určené sexuální orientaci. Jako další

příklad můžeme uvést například účinkování v různých pornofilmech, kde jde především o finanční zisk.

Homosexuální identifikací označujeme stav, kdy se člověk vnitřně srovnává se svou orientací a přijímá ji. Je to tzv. homosexuální citění.

(Křesťané a homosexualita, 1995, str. 5)

1.2 Coming out

Coming out je proces, který by se v širším slova smyslu dal popsat jako poznávání a uvědomování si sama sebe a své sexuální orientace. Rozlišujeme první fázi tzv. *vnitřní coming out* a druhou fázi tzv. *vnější coming out*. V první fázi dochází k uvědomování si situace člověkem samým, srovnává se se svojí menšinovou sexuální orientací a svěřuje se svému nejbližšímu okolí. Hlavní podstatou vnitřního coming out je přiznání si sám sobě svou sexuální orientaci a přijetí daného faktu. V druhé fázi dochází ke sdělení této skutečnosti veřejnosti ve svém okolí a to jednak na pracovišti, přátelům a známým a poté i rodině. Nezřídka se rodiče objevují až na druhotných místech, jelikož jsou zde mnohem větší obavy z reakce a přijetí situace, také se zde mohou objevovat obavy ze zklamání a pocit, že nesplňuje představy své rodiny. Rizikem druhé fáze coming out je propadnutí depresím, mohou se objevovat sebevražedné myšlenky, zvláště v těch případech, kdy po odhalení své sexuální orientace přichází negativní odezva, zvláště pak od rodiny.

Podle některých odborníků může coming out probíhat jako celoživotní proces, který nikdy neskončí. (Friebergová, 2008, s. 8)

1.3 Homofobie

Tento pojem pochází se dvou řeckých slov a to ze slova *hómos* = stejný a *phóbos* = strach, fobie. Většinou se s tímto setkáváme u neinformovaných lidí, kteří stále žijí dle starých předsudků vůči homosexuálům. Takoví lidé často gaye a lesbičky nesnáší. Jde o strach z homosexuality jak u druhých tak i strach například ze svých homosexuálních myšlenek.

(Borneman, 1993, s. 182)

1.4 Heterosexualita

Pochází z řeckého slova *heterós* = jiný, druhý. Jde o celoživotní stav, stejně jako u homosexuality, jen s rozdílem, že heterosexuál je sexuálně i citově přitahován pouze opačným pohlavím. Androfilie(*ženská*) a gynekofilie(*mužská*) jsou nejčastějšími typy heterosexuality.

(www.cojeco.cz [2011-02-07])

1.5 Transsexualita

Dalo by se říci, že transsexualismus je převrácené sexuální citění. Rozdíl mezi homosexualitou a transsexualitou je především v tom, že homosexuál si své pohlaví plně uvědomuje a nemá potřebu jej měnit. Naproti tomu transsexuál je se svým pohlavím nespokojen a necítí se ve svém těle dobře. Děvčata, často nazývána mužatkami, často nosí kalhoty, krátké vlasy, hrají si s chlapci. Typicky ženské záležitosti jim nic neříkají. U hochů se zase projevují známky zženštilosti, něžnosti a jemnosti. Rádi si hrají s panenkami, nosí ženské šaty. Vůbec je nelákají klukovské hry, autíčka a bitky.

Jde o vrozenou poruchu, proto se ženy snaží změnit své tělo na mužské. Chtějí, aby jim rostly vousy, měly mužský typ postavy

a touží i po tom si najít ženu a oženit se. Stejně je to i u muže, kteří se naopak snaží své tělo poženštit. (J. Donát, N. Donátová, 2007, s. 55)

Změna pohlaví

Jak bylo výše zmíněno, je transsexualita vrozená porucha, za kterou daný jedinec nemůže. Avšak ke změně muže v ženu a naopak je dlouhá cesta. U obou pohlaví se začíná nejprve psychologickým vyšetřením, kdy je vydáno oficiální povolení. Poté následuje hormonální léčba. Muži dostávají v pravidelných dávkách ženské hormony a jejich tělo se začíná měnit. Zjemní se jim hlas, vytvoří se tukové zásoby na typicky ženských místech, jako jsou boky a hýždě. Začínají růst prsa. U žen jsou naopak podávány mužské hormony, které způsobují zhrubění hlasu, zvýrazní se ramena, zvyšuje se ochlupení a nabývá svalová hmota.

Po hormonální léčbě přichází léčba chirurgická, kdy je pomocí zákroku chirurgů a plastických lékařů tělo „dotvořeno“. Ženám se odstraňují prsa a vnitřní pohlavní orgány. U mužů jsou odstraněny zevní pohlavní orgány a vytvořena pochva. Posledním krokem je změna všech dokladů.

(J. Donát, N. Donátová, 2007, s. 56-57)

2 Historie homosexuality

2.1 Dávná historie

V dnešní době slouží homosexualita také jako prostředek k určení normy heterosexuality. Avšak není pravidlem, že se heterosexuality a homosexualita vylučují. Když opomeneme bisexualitu a podíváme se do minulosti, zjistíme, že homosexuální chování je v mnoha společnostech součástí výchovy mladých chlapců (například ve vzdálených oblastech pralesů Nové Guineji se tento styl výchovy stále objevuje). Pro naši kulturu jsou tyto zvyky nepochopitelné a pohoršující a náš právní systém by to jistě označil za pedofilní zneužívání. Avšak v jiných kulturách je tohle chování zcela běžné a považované za absolutní nutnost při výchově dospívajících mládenců.

S pojmem *instituce homosexuální pedagogiky* se můžeme setkat v antickém Řecku. Řekové používali slovo „*pederastie*“ – co v překladu znamená láska k chlapcům. Jednalo se o vztah mezi učitelem (*erastem* – v doslovném překladu to znamená milovník) a jeho žákem (*eromenem* = milovaným). Řecká kultura považovala za nutnost, aby mezi žákem a učitelem vzniklo pevné pouto, které bude stvrzeno erotikou a láskou. Věřili, že jedině tak žák bude plně a oddaně respektovat svého učitele a naopak učitel bude mít touhu svému žáku sdělovat a učit jej vše, co umí a ví. „ Jak říká jedna z postav Platónova *Symposia* Pausanius : Tyto dvě zásady, jednak o milování hochů, jednak o lásce k moudrosti a o ostatních druzích dokonalosti, je nutno svést v jedno, má-li dojít k tomu, že by se oddání milovaného milovníku (tedy žáka učiteli) stalo krásným“. (Fafejta, 2004, s. 84).

Chlapec byl žákem přibližně od svých dvanácti let do svých dvacetin. Byl v takzvané pasivní roli.

Od dvacátého roku života se, teď již muž, dostal do aktivní role učitele. Láska spojená s výukou však nebyla jen sexuální rozkoš, často k sexuálnímu spokojení žáků ani nedocházelo a to především z důvodu učení se sebekontroly a vnitřního ovládnutí, což bylo jedním z hlavních cílů výuky.

„Pederastie byla pevně institucionalizovaným svazkem, jehož cíl byl dopředu dán – výchova a zasvěcení chlapce, z kterého se měl stát skutečný muž.“ (Fafejta, 2004, s. 84).

Věk učitelů byl však striktně omezen, tak i jeho vztah k žákovi. Jakmile žákovi začal růst vous na bradě anebo dovršil-li učitel věku čtyřiceti let, přestal se o něj učitel zajímat a netoužil po jeho náklonnosti a lásce.

Tato metodika výuky byla velmi považována, a proto byla určena jen plnoprávným občanům. „ V *Symposiu* odlišuje Pausanius Řeky barbary a na základě toho, že barbaři pederastii odmítají. Všude, kde jsou obyvatelé pod vládou barbarů, je podle něj pokládáno za ošklivé být po vůli erastům. U barbarů pro jejich samovládné zřízení je tato věc pokládána za něco ošklivého, stejně jako filosofie a záliba v gymnastice; není totiž vhod, tuším, vládcům, aby se v poddaných rodily velké myšlenky nebo silné svazky přátelské a společenské, což obyčejně způsobuje kromě všech jiných věcí právě láska.“ (Fafejta, 2004, s. 84-85).

I ve starověké Spartě byla nedílnou součástí vojenské výchovy homosexuální pedagogika. Pederastie nijak nevyklučovala manželský svazek. Tato výchova nijak neurčovala sexuální orientaci a identitu.

Homosexualita se vyskytovala i jako antikoncepční metoda. Aristoteles v *Politice* poukazuje na Krétu, kde si zákonodárce sepsal mnoho pravidel. „Třeba aby muži neplodili příliš mnoho dětí, odloučil je od žen tím, že zavedl pohlavní obcování mezi muži.“ Platón přišel

s teorií, že na světě původně existovali lidé mužského pohlaví, ženského pohlaví a androgynního pohlaví, tedy i mužského tak i ženského. Kvůli pýše lidí a urážce bohů Zeus všechny rozťal na dvě poloviny a tak se z muže stali dva muži, z ženy se staly dvě ženy a z androgynů se stal muž a žena. Dále Platón doslova řekl: „Kdo jsou však částí původního muže (a ne z androgyna), touží po mužském pohlaví, a pokud jsou malými chlapci, milují dospělé muže, poněvadž jsou úseky mužské bytosti, a rádi vedle mužů lehají a s nimi se objímají; to jsou nejlepší z chlapců i jinochů, poněvadž jsou svou přirozeností nejmužnější. Někteří ovšem o nich říkají, že jsou nestoudní, a to není pravda; neboť ti nečiní z nestoudnosti, nýbrž puze svou silou, statečností a svým mužstvím, milujíce to, co jim jest podobno. Velikým důkazem té věci jest toto: když dorostou, jedině takoví se stávají muži, platnými pro veřejný život. A když dospějí mužského věku, milují chlapce, kdežto o sňatky s ženami a o plození dětí se z přirozeného pudu nestarají a musí k tomu býti nuceni zákonem.“ (Fafejta, 2004, s.85-86)

Dále je také zřejmé, že podobné pedagogické metody existovaly i u žen, kdy se z dívek stávaly dospělé ženy. Přesto jsou zmínky jen o mužské homosexualitě, zřejmě proto, že mužství bylo spojováno s vojenstvím a to bylo přísně odepřeno ženám, ale třeba i otrokům.

V dnešní době je pro nás tohle chování naprosto nepřijatelné a náš právní systém by takové chování jistě odsoudil, přesto se však v některých částech světa takováto pedagogika stále praktikuje.

(Fafejta, 2004, s. 87)

2.2 Nedávná minulost

Teprve až v 19. století se objevuje nynější pojetí homosexuality. Začíná se jí zabývat čím dál víc oborů, kromě církve se zapojují lékaři, psychiatři a psychologové. Homosexualita je chápána jako nemoc, která se musí léčit. Vznikají různé koncepty takzvané homosexuální osobnosti, kde se popisuje dětství, způsob života a chování takto „nemocného“ člověka. Přesto že již homosexualita není chápána jako hřích, ale něco s čím se člověk narodil a co je mu vlastní, považují lékaři a další odborníci za nutnost tuto „přirozenost“ léčit a pomoci tak postiženému. Napříč tomu se začínají objevovat a vznikat různá hnutí homosexuálů, kteří se se svou identitou ztotožňují a obhajují svoji orientaci. Současně se vznikem slova homosexuál se objevuje i slovo heterosexuál. „ Heterosexuál je heterosexuálem, i proto, že se striktně vymezuje vůči homosexuálovi.“ (Fafejta, 2004, s. 89)

Ve 20. století se stále více prohlubuje přesvědčení, že homosexuální chování a identita jdou ruku v ruce, že je nelze rozdělovat a rozlišovat. Před 100 lety měli chlapci více zkušeností s homosexualitou již z dospívání, vzájemná masturbace nebyla ničím neobvyklým a chlapci ji brali jako normální součást života. Nebylo však pomýšleno na to, že by chlapci byli jen homosexuálně orientovaní, zkrátka to byla běžná „zábava“. Tento stav se prohluboval a chlapci měli strach ze své možné homosexuality.

(Fafejta, 2004, s. 90-91)

2.3 Současný přístup k homosexualitě

V přístupu k homosexuálním menšinám proběhlo mnoho změn. Tyto změny se projevují spíše ve velkých městech, ale nemusí to být vždy pravidlem. Velký podíl na tom má postoj mladší generace, která má liberálnější pohled na různé sexuální výchylky. Svoboda projevu se odráží

především ve větší informovanosti veřejnosti o tématech, o kterých bylo v dřívějších dobách přísně zakázáno mluvit, jakoby ani neexistovaly. Avšak stále se můžeme setkat s nesnášenlivými postoji vůči homosexuálům, a to především od starší a střední generace. Ani názor církve na tuto sexuální odchylku se nezměnil a stále je toto chování odsuzováno a považováno za trestuhodné.

Změny v přijímání homosexuality jsou výsledkem jednak již zmíněné lepší informovanosti a jednak činností organizací podporující gaye a lesbičky. Některé Americké organizace tvrdí, že dřívější označení homosexuálů jako 4% procent populace je již dávno mylné. Domnívají se, že tato skupina lidí představuje až 10% obyvatelstva.

Nedá se ale zcela jasně a přesně rozdělit, kdo s homosexualitou souhlasí a kdo ji odsuzuje. Každý člověk má svůj vlastní názor, který je ovlivněn mnoha faktory, jako jsou například věk, pohlaví, náboženství, výchova. Proto nelze populaci rozdělovat na určité skupiny. (Weiss, Zvěřina, 2001)

2.4 Jak homosexualita vzniká

V oblasti výzkumu vzniku homosexuality toho bylo již vyzkoumáno mnoho. Avšak žádná z teorií nebyla nikdy stoprocentně potvrzena. Genetické výzkumy se zaměřují na chromozom X. Přesněji na jeho dlouhé ramínko, kde našli gen, který byl pojmenován vědci už v roce 1993 jako Wq28. Ten je podle některých zodpovědný za alespoň částečné homosexuální chování. Ve výzkumu se potvrdilo, že 64% zkoumaných homosexuálů mělo tento gen.

Další teorií byl vliv hormonů na sexuální orientaci. Předpokladem bylo, že gayové mají méně testosteronu a lesbičky méně estrogenu a více testosteronu. Avšak ani tato teorie nebyla potvrzena.

Další tezí byl tzv. prenatální mateřský syndrom, kdy matky homosexuálů měli zažívat během těhotenství mnohem větší množství stresu, než matky heterosexuálně orientovaných mužů. Teorie však byla vyvrácena pro nedostatek kvalitních údajů ve výzkumu.

Výzkumy Lancharda Bogaerta v roce 1997 poukazují, že příčiny nejsou psychické nebo sociální, ale biologické. Zjistil, že homosexuálové mají více starších bratrů, nemají však více mladších bratrů nebo sester než heterosexuálové. Jde o tzv. efekt staršího bratra. Teorie však nebyla dále rozvíjena.

Teorií a výzkumů, kdy se vědci snažili přijít na to, jakým způsobem homosexualita vzniká, bylo a je mnoho. Přesto žádná není stoprocentní. Nezbyvá tedy, než se přiklonit k faktu, že každá má zčásti pravdu a příčin vzniku homosexuálně založeného člověka je více, a že jde o věc vrozenou a přirozenou, která nejde nějakým způsobem naučit nebo převychovat.

(www.gay4you.stranky.cz [2011-04-08])

3 Pohlavně přenosné choroby

Pohlavně přenosné choroby ohrožují jak heterosexuály, tak i homosexuály. Avšak gayové a lesby patří do více ohrožené skupiny.

Nejlepší ochrana před pohlavně přenosnými chorobami je používat kondom (prezervativ). Dále je však také nutné dbát na osobní hygienu, znát sexuální minulost svého partnera a vést pokud možno co nejméně promiskuitní styl života. I tak je zde ale riziko nákazy, proto pokud je nějaké podezření na možné nakažení je dobré navštívit lékaře a podstoupit nutná vyšetření. (www.004.cz , [2011-04-02])

4 Registrované partnerství

„ Registrované partnerství je trvalé společenství dvou osob stejného pohlaví vzniklé způsobem stanoveným zákonem.“ (Rodinné právo, str. 136)
První návrh zákona byl předložen parlamentu ČR v roce 1997. Avšak schválen byl až 15. března 2006. Zákonem o registrovaném partnerství se Česká republika posunula ve své toleranci a shovívavosti zase o krok dopředu.

Partnerství dvou lidí stejného pohlaví vzniká projevem svobodné vůle obou osob. Mezi podmínky uzavření takového svazku patří plnoletost obou partnerů, způsobilost k právním úkonům, alespoň jeden musí mít české občanství, nesmí se mezi nimi vyskytovat příbuzenský vztah a oba musí být svobodní.

Do partnerství vstupují na matričním úřadě, před matrikářem, který jim položí otázku, zda spolu chtějí vstoupit do partnerství. Oba partneři mají v partnerství stejná práva a stejné povinnosti. Jeden partner může zastupovat druhého v běžných záležitostech a naopak. Dále k sobě mají také vyživovací povinnost, která platí i po ukončení partnerství, pokud se jeden z partnerů není schopen žít sám. Tato povinnost zaniká úmrtím jednoho z partnerů, anebo pokud bývalý partner vstoupil do manželství nebo partnerství.

Partnerství zaniká buď zrušením z rozhodnutí soudu anebo úmrtím jednoho z partnerů.

Se vstupem do partnerství se však oba vzdávají možnosti osvojit si dítěte. Mohou však vychovávat potomka nebo potomky jednoho z partnerů. Musí mu však zajistit jeho citový, tělesný, rozumový a mravní vývoj a nesmí nijak ohrožovat jeho zdraví. Je tu i varianta, že jeden z partnerů zažádá o svěření dítěte do pěstounské péče. Toto se však vztahuje pouze na jednoho z partnerů samostatně, nikoliv na pár. V České republice je také zákonem zakázané umělé oplodnění lesbických párů. (www.mvcr.cz [2011-04-01])

Ve světě se často setkáváme s různými názory na svazek osob stejného pohlaví.

Všeobecně můžeme říci, že Evropa je svým přístupem k homosexuálům nejtolerantnější. Také první uzákonění registrovaného partnerství proběhlo právě zde a to roku 1989 v Dánsku.

Nejhůře jsou na tom homosexuálové na africkém kontinentě. Severní státy homosexualitu přímo zakazují a v mnohých zemích je trestána vězením nebo dokonce trestem smrti.

Ani v Asii není homosexualita přímo vítaná. V některých zemích, jako je například Afghánistán je homosexualita trestána trestem smrti shozením z výšky anebo pohřbením zaživa. V dalších zemích je nejčastějším trestem doživotní vězení. Gayové ani lesbičky nesmí vystupovat v televizi nebo v rádiu ani nesmějí být přijati do armády.

V Austrálii není homosexualita zakázaná, avšak v různých částech kontinentu se liší míra tolerantnosti. Všude ovšem platí antidiskriminační zákony. Nejlepší podmínky jsou v Tasmánii, kde je povolena i adopce dětí.

(www.homodomov.wz.cz [2011-04-05])

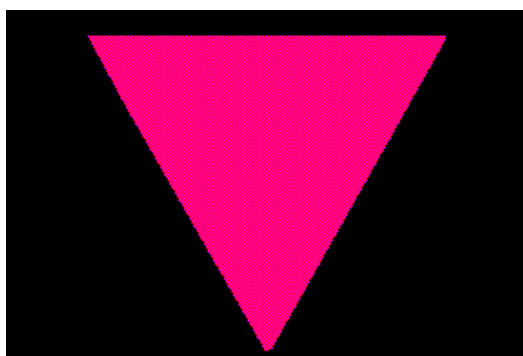
5 Organizace a symbolika

První organizace vznikla v Berlíně, 15. května roku 1897. Zakladatelem byl německý lékař židovského Magnus Hirschfeld. Právě v jeho domě vznikl první spolek, Vědecko-humanitní výbor, který měl bránit práva homosexuálů. Jejich cílem bylo přesvědčit společnost o tom, že homosexualita není nějaká nemoc nebo zvrhlost, ale že je to něco vrozeného. Činnost tohoto spolku však brzy ukončil nástup nacismu. Jejich sídlo bylo vypáleno a všechny spisy spáleny. Zakladatel Magnus Hirschfeld pobýval po celou dobu nacistického režimu ve Francii, odkud se už nevrátil. (www.004.cz [2011-04-07])

V dnešní době již takovýchto podpůrných organizací existuje mnoho. Nabízejí psychickou podporu a zázemí homosexuálům. V České republice fungují například organizace Gay a lesbická liga, Stud Brno, Gay iniciativa v České republice a mnoho dalších. Jejich činností je především prosazování práv partnerského soužití homosexuálů, odstraňování všech forem diskriminace a podpora všech, kteří o to mají zájem.

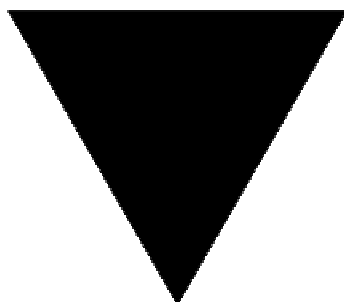
(www.gay.iniciativa.cz [2011-04-07])

Lesby, gayové, transsexuálové a bisexuálové se vyznačují jistými symboly a znaky, kterými dávají najevo svou hrdost a jednotu. Jedním z nejstarších symbolů je růžový trojúhelník. Ten byl vytvořen za druhé světové války nacisty a sloužil k označení homosexuálů. (www.004.cz [2011-04-07])

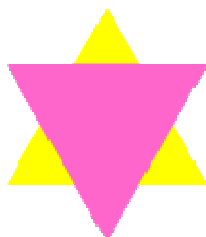
Obr. 1. Označení homosexuálů

Další označení, které bylo vymyšleno nacisty, byl černý trojúhelník. Ten označoval ženy, které dle nacistů nevyhovovaly normám. Byly to ženy, které neplnily svou funkci v domácnosti dle nacistických ideálů. Ale také feministky a lesby. Dále byli tímto symbolem označováni Romové v koncentračních táborech. (www.004.cz [2011-04-07])

Obr.2. Symbol označující ženy, které nevyhovovaly nacistickým ideálům

Růžový a žlutý trojúhelník označoval homosexuální židy.

Obr. 3. Symbol označující homosexuální židy

Asi nejvýznamější a nejznámější je LGBT (= zkratka označující *lesby, gaye, bisexuály a transsexuály*) vlajka. Je známá také pod pojmem vlajka hrdosti. Byla navržena v roce 1978 Gilbertem Bakerem. Dnešní podoba se od té původní lehce odlišuje. Z původních osmi barev vidíme na vlajce dnes jen šest. Úplně první je nahoře barva červená, ta má znázorňovat život. Dále oranžová barva, která představuje hojení. Pod ní je žlutá, jako sluneční záření. Zelená barva představuje přírodu, modrá harmonii a fialová barva znázorňuje ducha.

(www.colourplanet.cz[2011-04-07])(Benešová, 2007, s.12)

Obr. 4. LGBT vlajka

Praktická část

6 Cíle práce

Cíl 1 : Zmapovat postoj veřejnosti k soužití a registrovanému partnerství gayů a lesbiček

Cíl 2 : Zmapovat názor veřejnosti na adopci dětí homosexuálními páry

Cíl 3 : Zmapovat vědomí veřejnosti o homosexualitě a jejích možných projevech a zjistit jaké byly případné zkušenosti s homosexuály.

7 Metodika práce

Vypracování mé bakalářské práce předcházelo stanovení hlavních cílů práce. Poté následovalo pečlivé shromažďování ověřených a podložených dat a materiálů především v olomouckých knihovnách. Všechna nastřádaná data k dané tématice jsou zpracována v teoretické části.

K realizaci výzkumu jsem zvolila dotazníkovou formu, protože tato metoda umožňuje získat velké množství dat a přitom zachovává anonymitu respondentů. Sestavila jsem dotazník, který obsahoval jedenáct otázek, které sloužily ke zmapování a splnění zadaných cílů práce. Pět položek dotazníku tvořily uzavřené otázky, kdy respondenti odpovídali pouze na vybrané možnosti. Další tři položky byly ve formě, kdy měli respondenti na výběr z několika možností a dále měli možnost doplnit svůj názor, popřípadě upřesnění odpovědi. Zbylé dvě položky tvořily otevřené otázky, kdy dotázaní mohli napsat svůj názor na danou otázku.

Součástí dotazníku bylo také oslovení respondentů, vysvětlení účelu šetření, představení předkládajícího i informace o zajištění anonymity.

Organizace výzkumného šetření

Po sestavení otázek v dotazníku proběhla pilotní studie. Následovaly menší úpravy a byla vytvořena finální verze. Zkoumaným souborem byla široká veřejnost ve věku patnáct let a výše. Sběr dat probíhal od 1.2.2011 do 2.4.2011 v Olomouckém kraji. Dotazníků bylo rozesláno 70, vyplněných se vrátilo 55.

Zpracování dat

Z 55 vyplněných dotazníků byla data zpracována formou tabulek a grafů, které jsem zahrnula do praktické části. Vyhотовeno bylo 11 grafů a 11 tabulek. Vše jsem zpracovala pomocí programů Microsoft Word a Microsoft Excel.

1. Máte ve svém okolí nějakého homosexuála (mužského i ženského pohlaví)? Anebo jste se s ním někde setkal?

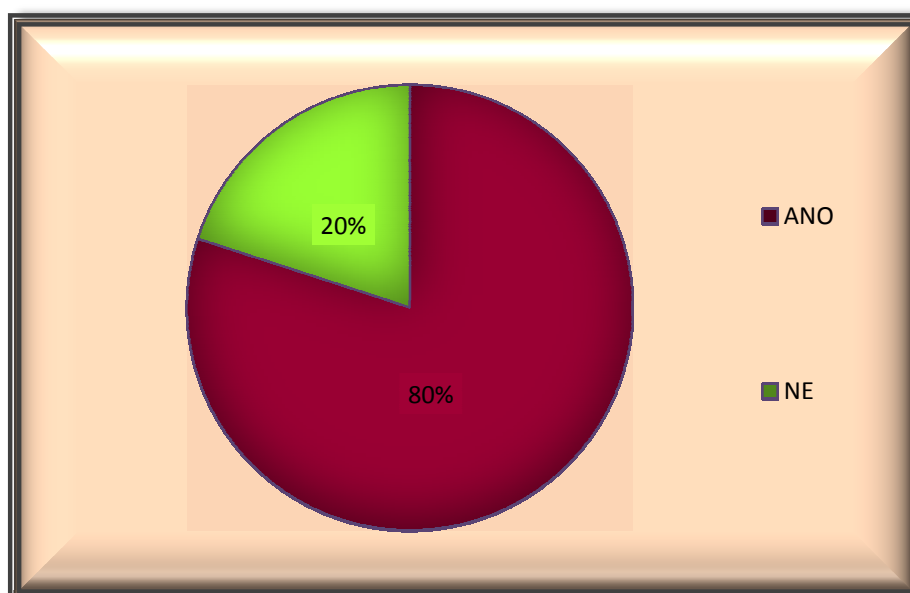
a) Ano

b) Ne

Tabulka č. 1 : Setkání s homosexuálem

	ANO	NE	Celkem
četnost	44	11	55
procenta	80%	20%	100%

Graf č. 1 : Setkání s homosexuálem

Analýzou dat bylo zjištěno, že 44 lidí, což je 80% všech dotázaných respondentů se ve svém životě setkalo s homosexuálem, nebo ho má ve svém okolí. Zbýlý počet respondentů, což je 11 (20%) lidí se s homosexuálně orientovaným člověkem ještě nikdy nesečkali.

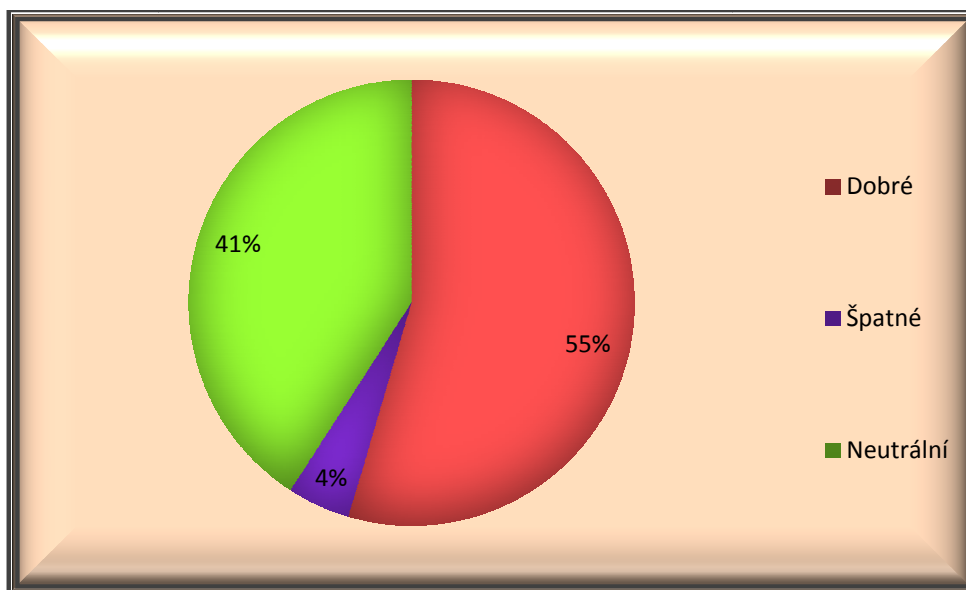
2. Pokud ANO, byly vaše zkušenosti:

- a) Dobré
- b) Špatné
- c) Neutrální

Tabulka č. 2 : Zkušenosti s homosexuály

	Dobré	Špatné	Neutrální	Celkem
četnost	24	2	18	44
procenta	55%	4%	41%	100%

Graf č. 2 : Zkušenosti s homosexuály

Analýzou dat bylo zjištěno, že ze 44 lidí z celkového počtu 55 respondentů, kteří se ve svém životě setkali s homosexuálem má 24, což je 55% dobré zkušenosti. Pouze 2 osoby, které tvoří 4%, měly špatné zkušenosti s těmito lidmi. Zbýlých 18 (41%) respondentů uvedli neutrální zkušenosti.

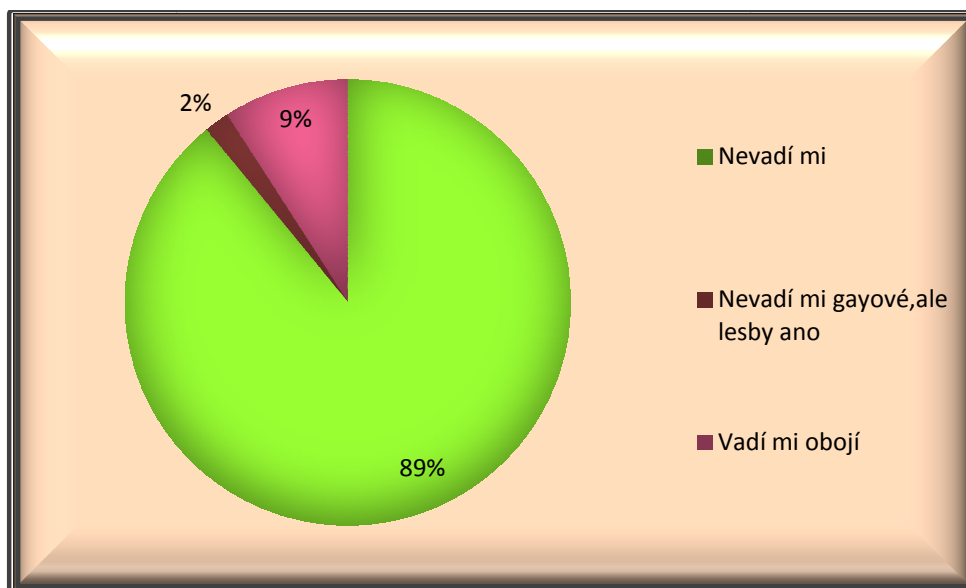
3. Jaký máte názor na homosexualitu jako takovou?

- a) Nevadí mi
- b) Nevadí mi lesby, ale gayové ano
- c) Nevadí mi gayové, ale lesby ano
- d) Vadí mi obojí

Tabulka č. 3 : Názor na homosexualitu

	Nevadí mi	Nevadí mi lesby, ale gayové ano	Nevadí mi gayové, ale lesby ano	Vadí mi obojí	Celkem
četnost	49	0	1	5	55
procenta	89%	0%	2%	9%	100%

Graf č. 3 : Názor na homosexualitu

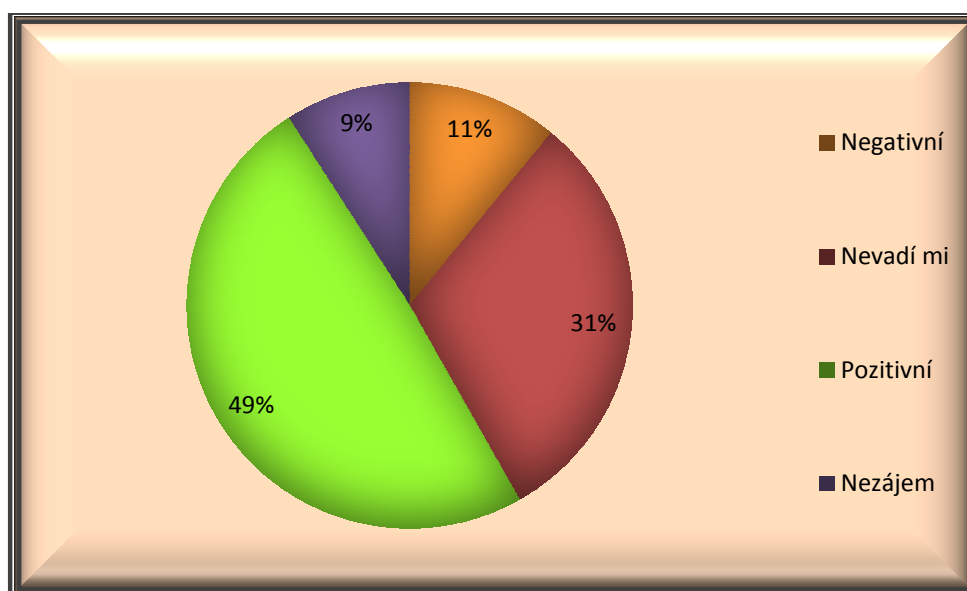
Analýzou dat bylo zjištěno, že 89% respondentů, což představuje 49 dotázaných, homosexualita nevadí. Jednomu (2%) respondentovi nevadí gayové, ale lesby ano. 9 %, které představují 5 respondentů, vadí jak gayové, tak lesby. Možnost „nevadí mi lesby, ale gayové ano“ nikdo nezvolil.

4. Jaký máte názor na registrované partnerství?

Tabulka č. 4 : Názor na registrované partnerství

	Negativní	Nevadí mi	Pozitivní	Nezájem	Celkem
četnost	6	17	27	5	55
procenta	11%	31%	49%	9%	100%

Graf č. 4 : Názor na registrované partnerství

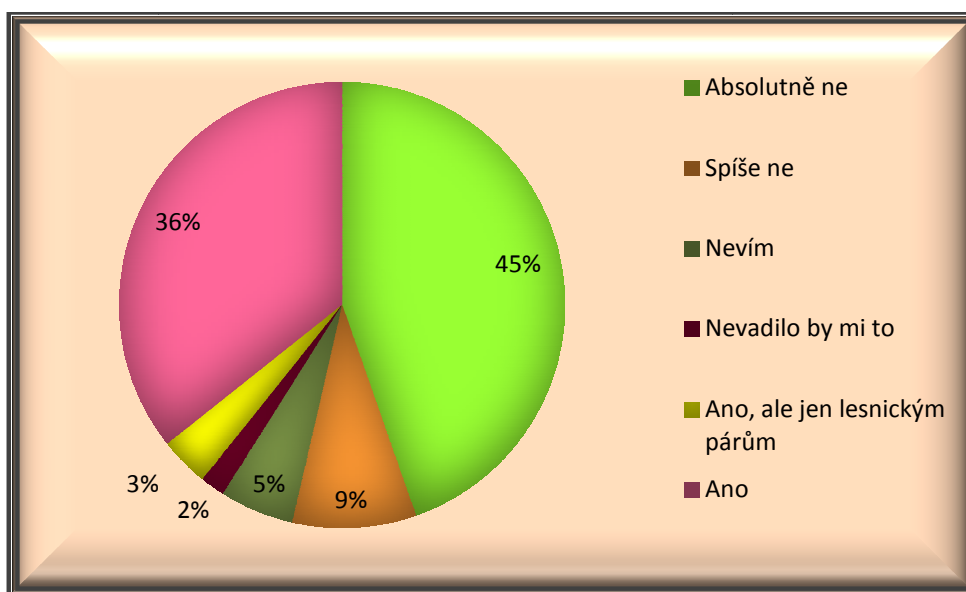
Analýzou dat bylo zjištěno, že 27 (49%) dotázaných souhlasí s registrovaným partnerstvím. 17 (31%) respondentům registrované partnerství nevadí a spíše by ho podpořili. Nezájem o tuto problematiku projevilo 5 respondentů, což představuje 9% ze všech dotázaných. Negativní postoj vyjádřilo 11%, což je 6 respondentů.

5. Souhlasíte s adopcí dětí homosexuálními páry? A z jakého důvodu?

Tabulka č. 5 : Adopce dětí homosexuálními páry

	Absolutně ne	Spíše ne	Nevím	Nevadilo by mi to	Ano, ale jen lesbické páry	Ano	Celkem
četnost	25	5	3	1	2	20	55
procenta	45%	9%	5%	2%	3%	36%	100%

Graf č. 5 : Adopce dětí homosexuálními páry

Analýzou dat bylo zjištěno, že z celkového počtu 55 je 25 (45%) absolutně proti adopci dětí homosexuálními páry. 5 (9%) dotázaných by s touto možností spíše nesouhlasila. 3 (5%) respondenti nevědí, zda se přiklonit k adopci dětí homosexuálními páry nebo ne. 1 (2%) z dotázaných by tato možnost nevadila. Pro svěřením dětí jen lesbickým párům byli 2 (3%) respondenti. Souhlas s adopcí dětí homosexuálními páry projevilo 36%, což je 20 respondentů.

6. Považujete homosexualitu za módní výstřelek?

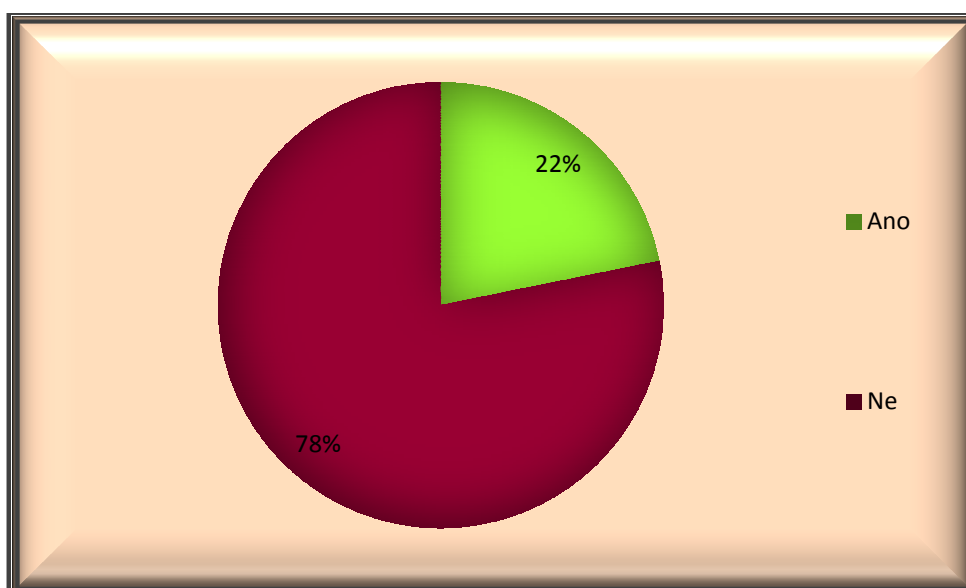
a) Ano

b) Ne

Tabulka č. 6 : Homosexualita jako módní výstřelek

	Ano	Ne	Celkem
četnost	12	43	55
procenta	22%	78%	100%

Graf č. 6 : Homosexualita jako módní výstřelek

Analýzou dat bylo zjištěno, že 43(78%) dotázaných z celkového počtu respondentů nepovažuje homosexualitu za současný módní výstřelek. Zbýlých 12 dotázaných, což představuje 22%, naopak považuje homosexualitou pouze jako módní výstřelek.

7. Myslíte si, že vliv multimédií může ovlivnit sexuální orientaci?

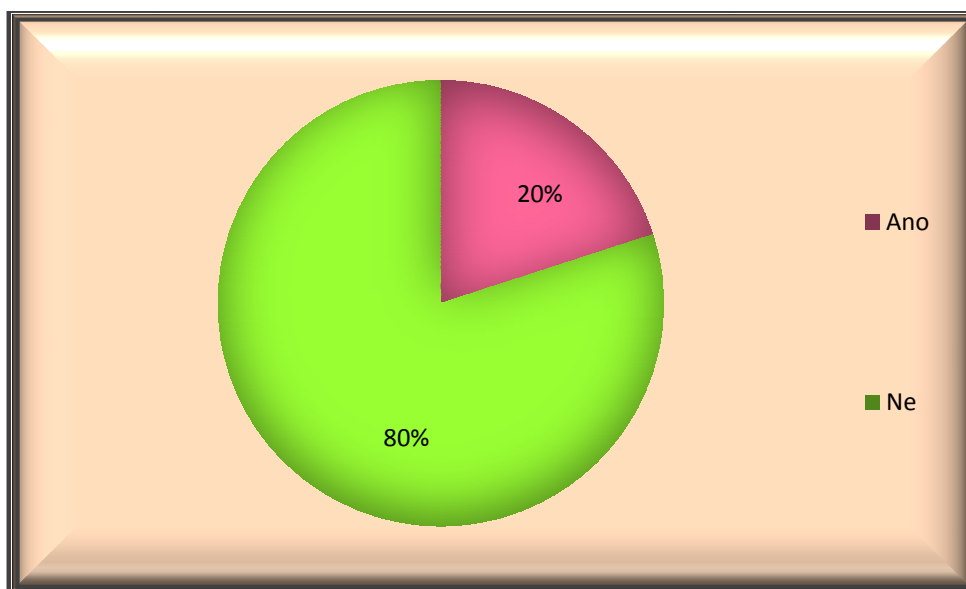
a) Ano

b) Ne

Tabulka č. 7 : Vliv multimédií na homosexualitu

	Ano	Ne	Celkem
četnost	11	44	55
procenta	20%	80%	100%

Graf č. 7 : Vliv multimédií na homosexualitu

Analýzou dat bylo zjištěno, že 11 (20%) všech respondentů si myslí, že média mohou ovlivnit sexuální orientaci. 44 dotázaných, což představuje 80% si, ovšem myslí, že media nemohou ovlivnit homosexualitu.

8. Myslíte si, že jde homosexualita převychovat?

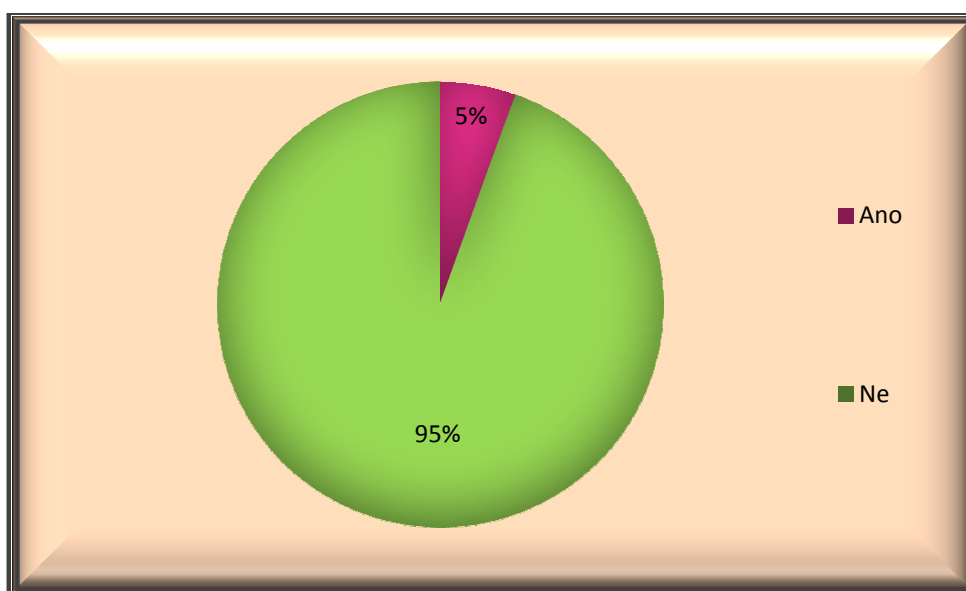
a) Ano, proč?

b) Ne, proč?

Tabulka č. 8 : Názor na převýchovu homosexuality

	Ano	Ne	Celkem
četnost	3	52	55
procenta	5%	95%	100%

Graf č. 8 : Názor na převýchovu homosexuality

Analýzou dat bylo zjištěno, že pouze 3 (5%) respondenti si myslí, že lze homosexualitu převychovat. Zbýlých 52 (95%) jsou toho názoru, že homosexualita nelze převychovat.

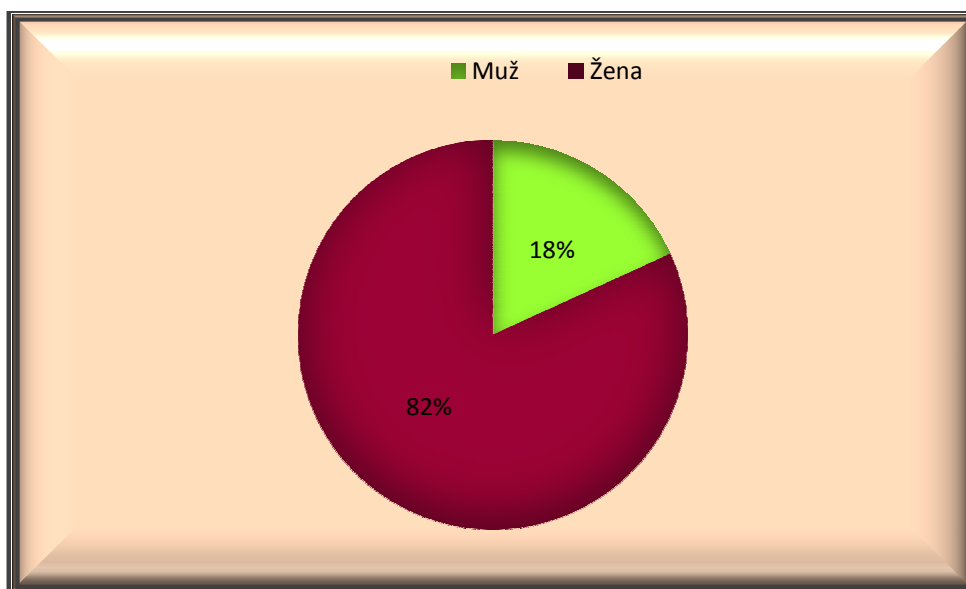
10. Jste muž nebo žena?

- a) Muž
- b) Žena

Tabulka č. 10 : Pohlaví respondentů

	Muž	Žena	Celkem
četnost	10	45	55
procenta	18%	82%	100%

Graf č. 10 : Pohlaví respondentů

Analýzou dat bylo zjištěno, že většinu dotázaných tvořily ženy a to v počtu 45 (82%) z celkového počtu 55. Mužů je 10 (18%).

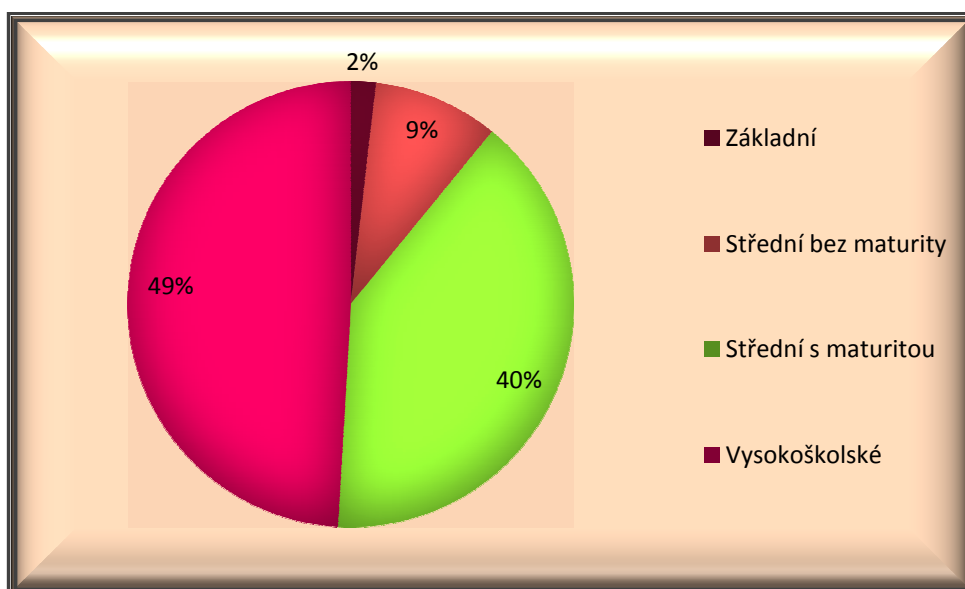
11. Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

a) Základní	d) Vyšší odborné
b) Střední bez maturity	e) Vysokoškolské
c) Střední s maturitou	

Tabulka č. 11 : Vzdělání respondentů

	Základní	Střední bez maturity	Střední s maturitou	Vyšší odborné	Vysokoškolské	Celkem
četnost	1	5	22	0	27	55
procenta	2%	9%	40%	0%	49%	100%

Graf č. 11 : Vzdělání respondentů

Analýzou dat bylo zjištěno, že 27 (49%) respondentů z celkového počtu 55 má vysokoškolské vzdělání. 22 (40%) má střední školu s maturitou. Střední školu bez maturity má 5 (9%) dotázaných. Základní vzdělání měl 1 (2%) respondent.

Diskuze

Homosexualita je, jak se zdá v poslední době velmi moderní téma. Někteří ji plně podporují a bojují za rovná práva heterosexuálů a homosexuálů. Jiní si zase stojí za svým přesvědčením, že homosexuální orientace a chování je něco pro společnost naprosto nepřijatelného. Je pravdou, že posledních pár desetiletí se tolerance k této menšině zvyšuje, lidé jsou ochotni přijmout tuto skupinu mezi sebe. To může být také dáno opakovaným publikováním informací o homosexualitě jakožto vrozené záležitosti, kterou se nelze nakazit. S tímto prohlášením mnozí z nás přestaly mít tendenci homosexuály převychovávat nebo dokonce léčit a snažíme se je přijmout takové, jací jsou. Proto jsem se ve své práci snažila zmapovat současný názor naší společnosti na sexuální menšiny. Mým cílem bylo především zjistit, zda se tolerance k této menšině zvyšuje oproti předešlým rokům, či nikoliv. Dále jsem se zaměřila na postavení současné společnosti na adopci dětí homosexuálními páry. S výsledky mého šetření Vás nyní seznámím.

Na nestandardizovaný dotazník odpovídalo 45 žen a 10 mužů. Nejpočetnější věkovou skupinu respondentů tvoří lidé ve věku 36-45 let. 11 odpovídajících je ve věku 26-35 let. 13 z dotázaných je mezi 15 až 25 lety. Skupinu 46-55 let tvoří 10 respondentů. Nejmenší skupinu respondentů tvoří 4 lidé ve věku 55 let a více.

Téměř polovina (27) ze všech dotázaných uvedla vysokoškolské vzdělání. Pouze jeden respondent má vzdělání základní. 5 uvedlo jako své maximální dosažené vzdělání střední školu bez maturity. Zbýlých 22 respondentů uvedlo střední školu s maturitou.

Na otázku „Myslíte si, že jde homosexualita převychovat?“ odpověděli 3 lidé, že jsou přesvědčení, že se homosexualita převychovat dá. Zbytek respondentů, což je 52, si myslí, že je homosexualita nepřevychovatelná, jelikož je vrozená.

Dále byla otázka, která se týkala vlivu médií na sexuální orientaci. 11 dotázaných je přesvědčeno, že homosexuální orientace může být z větší či menší míry ovlivněna médii. Nejvíce jsem se setkala s názorem, že mladí lidé chtějí vyzkoušet něco nového a nepoznaného, co vidí např. v televizi. Avšak většina, 44 respondentů je toho názoru, že homosexualitu jako takovou nelze ničím ovlivnit. Buď se tak člověk narodí nebo ne.

Pouhých 12 respondentů považuje homosexualitu pouze za módní výstřelek dnešní doby. Zbylých 43 si totéž nemyslí. Někteří ovšem za módní výstřelek považují spíše jejich vystupování na veřejnosti, styl oblékání i jejich hlasový projev.

V otázce, která se týkala adopce dětí homosexuálními páry, mě některé z odpovědí mile překvapily. Neočekávala jsem, že tolik dotázaných by s případnou adopcí dětí homosexuály nemělo nijak zvlášť velký problém. 20 (36%) respondentů by tento návrh přímo podpořilo, neboť se domnívají, že homosexuální pár je schopen dítěti nabídnout vše, co potřebuje ke svému vývoji, jako jsou láska, pochopení, rodinné zázemí i finanční podporu. 2 dotázaní by dítě svěřili dítě pouze lesbickému páru, protože mají za to, že by dítě mělo mít mateřský vzor. Absolutně proti bylo 25 (45%) respondentů, kteří uváděli, že by dítě mělo vyrůstat v plnohodnotné rodině, kde bude mít vzor matky a otce. Hana Mášová v roce 2008 provedla ve své práci Homosexualita také výzkumné šetření. V jejím případě by s adopcí souhlasilo až 58% respondentů a proti bylo pouhých 22%. Tyto výsledky mě velmi překvapily.

U otázky „ Jaký máte názor na registrované partnerství jak gayů, tak lesbiček? „ odpovědělo 27 (49%) respondentů, že tento svazek podporuje a schvaluje. 17 (31%) z dotázaných by, nevdí schválení zákona o registrovaném partnerství, avšak nijak ho nepodporují ani neodsuzují. Negativní postoj k této problematice vyjádřilo 6 (11%) lidí. 5 (9%) dotázaných se o tuhle problematiku naprosto nezajímá. Z výzkumného šetření Lucie

Řezáčové (2009) vyplývá, že s registrovaným partnerstvím souhlasí 70% respondentů. 20% má negativní názor na tohle téma. 10% dotázaných se o tuto problematiku nezajímá nebo k ní mají neutrální postoj.

V otázce, která se týkala názoru na homosexualitu jako takovou, mě výsledky mile překvapily. 49 respondentům homosexualita nevadí a nahlíží na ni jako na normální věc. 5 dotázaných uvedlo, že jim vadí jak gayové, tak i lesbičky. Pouze 1 respondent uvedl, že mu vadí lesby, ale s gayi nemá žádný problém.

Z celkového počtu 55 respondentů se 44 již ve svém životě setkalo s homosexuálem. 24 z nich mělo dobrou zkušenost ze setkání, nebo jsou homosexuálové jejich přátelé. 2 respondenti uvádí negativní zkušenosti ze setkání s homosexuálem, většinou z důvodu nevhodného chování k vlastní osobě. Zbylých 18 dotázaných nemá specifické pocity z tohoto setkání.

Výsledky výzkumného šetření mě v některých otázkách překvapily. Zejména velké procento respondentů, kteří souhlasí s adopcí dětí. Jsem si ovšem vědoma, že tyto výsledky nemohu brát jako zcela korektní, protože výzkumný vzorek se skládal převážně z žen, tudíž byl poměr mezi muži a ženami nevyrovnaný. Dále také proto, jelikož šetření probíhalo pouze v omezené oblasti Olomouckého kraje. Nicméně výzkumné šetření jsem realizovala proto, abych jej mohla porovnat s výsledky šetření z minulých let. Ukázalo se, že postoj k homosexualitě i témat spojených s ní se příliš nezměnil.

Závěr

Ve svém výzkumném šetření jsem se zabývala problematikou homosexuality a postojem veřejnosti k homosexuálům. Po nastudování literatury k tématu jsem vytvořila dotazník, jehož výsledky mi pomohly realizovat stanovené cíle, které byly celkem 3.

Mým prvním cílem bylo zmapovat postoj veřejnosti k soužití gayů a lesbiček. Ke splnění cílů mi pomohla především odpověď na otázku č. 4, která se týkala registrovaného partnerství. Dá se říci, že 49 (89%) respondentů s registrovaným partnerstvím nemá nijak zvláště velký problém. Absolutně proti bylo pouze 6 (11%) dotázaných. Cíl jedna byl splněn.

Druhým cílem bylo zmapovat postoj veřejnosti k adopci dětí homosexuálními páry. Výsledky šetření pro mě byly zajímavé a překvapivě pozitivní. Přestože 25 (45%) respondentů bylo absolutně proti, kladný postoj vyjádřilo 23 (41%) dotázaných. Zbýlých 8 (14%) respondentů nedovedlo vyjádřit svůj názor. Cíl dvě byl splněn.

Třetím cílem bylo zmapovat vědomí veřejnosti o homosexualitě a jejich možných projevech a zjistit, jaké byly případné zkušenosti s homosexuály. Ke splnění toho cíle mi pomohly odpovědi na otázku č. 1,2,3 a 6,7,8. Z výzkumného šetření vyšlo, že 44 (80%) respondentů z celkového počtu 55 se již setkala s homosexuálně orientovanou osobou. Pro 24 (55%) z nich to bylo setkání příjemné. 2 (4%) respondenti měli negativní zkušenost, nejčastěji bylo uváděno nevhodné a obtěžující chování. 18 (41%) dotázaných nemělo s homosexuály nijak zvláštní zkušenosti a jejich zkušenosti byly spíše neutrální. Dále se ukázalo, že 12 (22%) respondentů považuje homosexualitu jako současný módní výstřelek. Zbýlých 43 (78%) dotázaných homosexualitu

považuje za přirozenou věc a ne jako součást módních výstřelků. Vliv médií na vznik homosexuality označilo 11 (20%) respondentů. Zbýlých 44 (80%) se s touto teorií neztotožňovalo. 3 (5%) respondenti by homosexualitu chtěli převychovávat. Ovšem převážná většina, což je 52 (95%) dotázaných homosexualitu považuje za přirozenou věc, se kterou se člověk rodí a je mu geneticky dána. Cíl třetí byl splněn.

Při studiu literatury a zpracovávání výsledků mého výzkumného šetření jsem se dozvěděla mnoho nových a zajímavých informací. Také poznatky z historie homosexuality, kterým je věnována kapitola jsou nesmírně zajímavé a poukazují na to, že homosexualita je tu tak dlouho, jako lidstvo samo.

Při zpracovávání dotazníku jsem si uvědomila, že jsou stále lidé, kteří homosexuály berou jako „nemocné“ nebo „nakažené“ jedince. Proto je nutné dále zvyšovat informovanost veřejnosti o vzniku a příčinách homosexuality a naučit se je brát jako sobě rovné občany.

Seznam použité literatury:

BENEŠOVÁ, Kateřina. *Analýza situace lesbické, gay, bisexuální a transgender menšiny v ČR*. 1. vyd. Praha: Úřad vlády ČR, 2007. 72 s. ISBN 978-80-87041-33-8.

BORNEMAN, Ernest. *Encyklopedie sexuality*. 1. vyd. Praha: Victoria Publishing, 1993. 666 s. ISBN 80-85605-17-1.

DONÁT, Josef; DONÁTOVÁ, Nora; ŠPAČKOVÁ, Jitka. *Důvěrně a otevřeně o sexualitě: sexuální výchova pro základní školu a nižší ročníky víceletých gymnázií*. 2. vyd. Praha: Fortuna, 1996. 95 s. ISBN 80-7168-371-X.

FAFEJTA, Martin. *Úvod do sociologie pohlaví a sexuality*. 1. vyd. Věrovany: Jan Piskiewicz, 2004. 160 s. ISBN 80-86768-06-6.

FREIBERGOVÁ, Lucie. *Rodičovství gay a lesbických párů*. Brno, 2008. 54 s. Bakalářská práce. Univerzita Masarykova v Brně. Dostupné z WWW: <www.theses.cz>.

Křesťané a homosexualita. 1. vyd. Praha: Logos, 1995. 22 s.

Rodinné právo. 1. vyd. Praha: Sagit, 2008. 160 s. Dostupné z WWW: <www.uz.cz>.

SPANCER, Colin. *Dějiny homosexuality*. 1. vyd. Slovensko: Slovart, 1999. 269 s. ISBN 80-7145-302-1.

WEISS, Petr; ZVĚŘINA, Jaroslav. *Sexuální chování v ČR*. 1. vyd. Praha: Portál, 2001. 160 s.

Seznam internetových zdrojů

Cojeco.cz [online]. c2011 [cit. 2011-02-07]. Co je co. Dostupné z WWW: <www.cojeco.cz>.

Mvcr.cz [online]. c2010 [cit. 2011-04-01]. Ministerstvo vnitra České republiky. Dostupné z WWW: <www.mvcr.cz>.

004.cz [online]. 2005 [cit. 2011-04-02]. 004. Dostupné z WWW: <www.004.cz>. ISSN 1214-4452.

Homodomov.wz.cz [online]. c2006 [cit. 2011-04-05]. Homodomov. Dostupné z WWW: <www.homodomov.wz.cz>. ISSN 0862-6634.

Colourplanet.cz [online]. c2010 [cit. 2011-04-07]. Colourplanet. Dostupné z WWW: <www.colourplanet.cz>.

Gay.iniciativa.cz [online]. c2009 [cit. 2011-04-07]. Gay iniciativa. Dostupné z WWW: <www.gay.iniciativa.cz>.

Gay4you.stranky.cz [online]. c2011 [cit. 2011-04-08]. Gay4you. Dostupné z WWW: <www.Gay4you.cz>.

Seznam tabulek a grafů

- Tabulka č. 1 – Setkání s homosexuálem
- Tabulka č. 2 – Zkušenosti s homosexuálem
- Tabulka č. 3 – Názor na homosexualitu
- Tabulka č. 4 – Názor na registrované partnerství
- Tabulka č. 5 – Adopce dětí homosexuálními páry
- Tabulka č. 6 – Homosexualita jako módní výstřelek
- Tabulka č. 7 – Vliv multimédií na homosexualitu
- Tabulka č. 8 – Názor na převýchovu homosexuality
- Tabulka č. 9 – Věk respondentů
- Tabulka č. 10 – Pohlaví respondentů
- Tabulka č. 11 – Vzdělání respondentů

- Graf č. 1 - Setkání s homosexuálem
- Graf č. 2 - Zkušenosti s homosexuálem
- Graf č. 3 - Názor na homosexualitu
- Graf č. 4 - Názor na registrované partnerství
- Graf č. 5 - Adopce dětí homosexuálními páry
- Graf č. 6 - Homosexualita jako módní výstřelek
- Graf č. 7 - Vliv multimédií na homosexualitu
- Graf č. 8 - Názor na převýchovu homosexuality
- Graf č. 9 - Věk respondentů
- Graf č. 10 - Pohlaví respondentů
- Graf č. 11 - Vzdělání respondentů

Seznam obrázků

Obr. 1 – Označení homosexuálů

Obr. 2 – Symbol označující ženy, které nevyhovovaly nacistickým normám

Obr. 3 – Symbol označující homosexuální židy

Obr. 4 – LGBT vlajka

Seznam příloh

Příloha 1 – Dotazník

Příloha 2 – Doklad o registrovaném partnerství

Příloha 3 – Výčet zemí Evropy a jejich postoj k registrovanému partnerství

Příloha 1 – Dotazník

Dobrý den,

jmenuji se Hana Daduová a jsem studentkou 3. ročníku Porodní asistence na Fakultě zdravotnických věd v Olomouci, kde v současné době zpracovávám bakalářskou práci na téma homosexualita. K vypracování této práce potřebuji zjistit názor veřejnosti na sexuální menšiny. Proto vás prosím o vyplnění tohoto krátkého dotazníku. Dotazník je samozřejmě anonymní a data poslouží výhradně jako materiál do bakalářské práce.

Předem moc děkuji za pravdivé zodpovězení otázek.

Hana Daduová

1. Máte ve svém okolí nějakého homosexuála (mužského i ženského pohlaví)?
Nebo jste se s ním někdy setkal?
 - a) ano
 - b) ne
2. Pokud ANO, byly vaše zkušenosti:
 - a) dobré (jaké)?.....
 - b) špatné (jaké)?.....
 - c) neutrální
3. Jaký máte názor na homosexualitu jako takovou?
 - a) nevadí mi
 - b) nevadí mi lesby, ale gayové mi vadí
 - c) nevadí mi gayové, ale lesby mi vadí
 - d) vadí mi obojí
4. Jaký máte názor na registrované partnerství jak gayů tak lesbiček?
5. Souhlasíte s adopcí dětí homosexuálními páry? A z jakého důvodu?
6. Považujete homosexualitu za současný módní výstřelek?

- a) ANO
 - b) NE
7. Myslíte si, že vliv multimedii může ovlivnit sexuální orientaci?
- a) ANO (jak) ?...
 - b) NE
8. Myslíte si, že jde homosexualita převychovat?
- a) ano proč.....
 - b) ne proč.....
9. Do jaké věkové kategorie spadáte?
- a) 15-25 let
 - b) 26-35 let
 - c) 36-45 let
 - d) 46-55 let
 - e) 55 a více
10. Jste : MUŽ x ŽENA
11. Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?
- a) základní
 - b) střední bez maturity
 - c) střední s maturitou
 - d) vyšší odborné
 - e) vysokoškolské

Děkuji za Váš čas a ochotu!

Příloha 2 – Doklad o registrovaném partnerství

VZOR 7

ČESKÁ REPUBLIKA
DOKLAD
O REGISTROVANÉM PARTNERSTVÍ

v knize registrovaného partnerství matřičního úřadu

kraj

ve svazku roč. list poř. č.

Místo prohlášení vstupu do registrovaného partnerství		
Den, měsíc, rok prohlášení o vstupu do registrovaného partnerství		
	partner/ka	partner/ka
Jméno(a) a příjmení, popř. rodná příjmení		
Den, měsíc, rok a místo narození, okres/stát		
Rodné číslo		
Osobní stav		
Jméno(a) a příjmení, popř. rodná příjmení rodičů		
Poznámka		

V

dne jméno, příjmení a podpis matřičáře

Doklad o registrovaném partnerství – 110 g – PANTONE 290 U

(www.mvcr.cz, [2011-04-17])

Příloha 3

Výčet zemí Evropy a jejich postoj k registrovanému partnerství

Registrované partnerství je uzákoněno v těchto evropských zemích:

- Dánsko (1989, umožněna i adopce dětí partnera)
- Belgie (od roku 2003 uzákoněno manželství)
- Švédsko (od roku 2009 stejnopohlavní manželství i adopce dětí)
- Island (1996, možnost adopce dítěte partnera)
- Portugalsko (v roce 2006 schváleno stejnopohlavní manželství)
- Maďarsko (2009 schváleno partnerství, dříve jen druh-družka)
- Nizozemsko (2001 schváleno manželství a adopce dětí)
- Španělsko (2005 schváleno manželství a adopce dětí)
- Francie (1999, pouze druh a nebo družka)
- Norsko (od roku 1993)
- Švýcarsko (2005)
- Grónsko (1996)
- Finsko (2002)
- Slovinsko (2006)
- Lucembursko (od roku 2004 tzv. občanské partnerství)
- Velká Británie (2005)
- Andorra (2005, partnerství bez ohledu na pohlaví)
- Německo (2001)
- Česká republika (2006)
- Chorvatsko (pouze jako druh, družka od roku 2003)
- Rakousko (2010)

(www.004.cz [2011-04-17])